Контрольный экз.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XV

№ 137 (1929).

ЧЕТВЕР

14

листопада

1974 р.

Ціна 2 коп.

ОБЛАСНА БІБЛІОТЕКА ІМ. Д. ЧИЖЕВСЬКОГО

УЧАСНИКАМ IX АСАМБЛЕЇ ВСЕСВІТНЬОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

Сердечно вітаю учасників IX Асамблеї Всесвітньої Федерації демократичної молоді — представницького і авторитетного об'єднання молодих борців за мир, свободу і національну незалежність, за демократію і соціальний прогрес.

Діяльність Федерації відображає сподівання і ідеали широких верств молоді. Найважливіші події суспільного і міжнародного життя переконливо показують, що молоде покоління є активним учасником боротьби прогресивних і демократичних сил сучасності.

За останній час під впливом миролюбної політики соціалістичних країн, боротьби прогресивних і миролюбних сил, виступів широких верств міжнародної громадськості, у тому числі і молоді, помітно оздоровилася міжнародна обстановка. Це створило сприятливі умови для істотного просування вперед справи національної незалежності, демократії і суспільного прогресу. Позитивні зміни в міжнародному кліматі відкривають перед молоддю більш сприятливі перспективи задоволення її насущних інтересів забезпечення кращих умов її життя, навчання і праці, мирного і щасливого майбутнього.

В сучасних умовах особливо важливо приборкати гонку озброєнь, погасити вогнища збройних конфліктів, давати тверду відсіч посяганням імперіалізму, реакції і фашизму на свободу і незалежність народів, надати процесам розрядки справді всесвітнього і необоротного характеру.

Це справді благородні і надихаючі цілі, для досягнення яких так необхідні енергія і ентузіазм, самовідданість і революційний порив молоді.

Саме такі, найкращі свої якості передова молодь виявляє сьогодні, активно виступаючи за безпеку і співробітництво народів Європи та інших континентів світу, беручи участь у розв'язанні актуальних проблем, які стоять перед народами країн Азії, Африки і Латинської Америки, рішуче борючись у країнах капіталу проти всевладдя монополій, дискримінації і соціального гноблення.

У спільній боротьбі, у спільних виступах зміцнюється антиімперіалістична солідарність різних загонів молодіжного руху, посилюється співробітництво широких політичних сил молоді.

Висловлюю впевненість у тому, що прогресивна і демократична молодь, об'єднана в рядах ВФДМ, і далі вноситиме важливий вклад у боротьбу народів за мир, соціальний прогрес і краще майбутнє.

Від душі бажаю нових успіхів Всесвітній Федерації демократичної молоді.

Л. БРЕЖНЄВ.

IX АСАМБЛЕЯ ВФДМ ВІДКРИТА

СОФІЯ. (ТАРС). У Варні 10 листопада відкрилася IX Асамблея Всесвітньої Федерації демократичної молоді. В її роботі беруть участь 473 делегати і 148 спостерігачів з 63 країн світу.

На цьому представницькому форумі демократичної і прогресивної молоді обговорюються такі питання, як молодь у сучасному світі, розвиток співробітництва і зміцнення єдності дій у молодіжному русі, посилення антиімперіалістичної солідарності в боротьбі за мир, національну незалежність, прогрес, демократію і права молоді.

З привітанням до учасників Асамблеї звернувся перший секретар ЦК БКП, голова Державної Ради НРБ Т. Живков. Нашу віру в майбутнє, заявив він, зміцнює той факт, що в боротьбу за мир, національну незалежність, соціальну справедливість і щастя людства включаються свіжі сили мільйонів юнаків і дівчат. На роботі Асамблеї ВФДМ, безперечно, позитивно позначаться сприятливі умови, які створюються останнім часом для нашої спільної боротьби. Перехід від «холодної війни» до зміцнення співробітництва між державами з різним суспільним ладом є великим досягненням. Ми добре знаємо, що втілення в життя радянської Програми миру відкрило шлях до нормалізації міжнародної обстановки, до рішучих змін у політичному кліматі Європи і всього світу. В здійсненні цієї Програми беруть участь всі соціалістичні країни, у тому числі і Болгарія.

Наприкінці Т. Живков висловив упевненість, що боротьба за мир, демократію і соціальний прогрес дедалі більше згуртовуватиме молоде покоління землі в єдиному строю.

Бурхливими, тривалими оплесками зустріли посланці молоді світу привітання, яке надіслав учасникам Асамблеї Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв.

Текст привітання зачитав глава делегації радянської молоді, перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников.

ПІСНЯ НАША — ДРУЖБА

Гості Кіровоградщини — юні митці з Болгарії

Відберіть найчистіші слова, сповніть їх найбентежнішим і найвищим змістом — і навіть тоді ви не в змозі будете передати всю глибину тієї картини. Треба було чути той дивовижно чистий спів надзвичайної сили і краси, те мелодійне прозоре звучання оркестру, щоб зрозуміти потрясіння зачарованого залу, бурхливі овації, дружні рукостискання, квіти і сльози радості... Так розкрити душу людей, опромінити їх величним світлом мистецтва можуть тільки справжні митці...

Цю радість привезли на нашу землю посланці братньої Болгарії. 11 листопада Кіровоградщина зустріла 80 митців з Толбухінського округу — дитячий хор і камерний оркестр міста. В складі делегації приїхали також завідуючий відділом пропаганди окружкому Болгарської Комуністичної партії Іван Стоянов, перший секретар Толбухінського окружкому ДКСМ Іван Станев, секретар окружної Ради болгаро-радянської дружби Павлина Атанасова, начальник відділу народної освіти окружної Ради Гичо Димитров, голова окружної Ради мистецтв і культури Олександр Друмов, диригент дитячого хору Захарій Медникаров, диригент камерного оркестру Йордан Стахов.

Обидва мистецькі колективи широко знані в Болгарії і за її межами. Починаючи з 1964 року дитячий хор міста Толбухіна незмінний лауреат національних конкурсів і фестивалів. Тріумфальною була участь юних співаків в міжнародному конкурсі 1970 року в Італії, де хор здобув дві

(Закінчення на 2-й стор.).

На фото: тепла зустріч на площі імені С. М. Кірова.

Фото В. КОВПАКА.

УДАРНІ РАПОРТИ

Широкого розмаху серед юнаків і дівчат області набув патріотичний рух «П'ятирічці — ударну працю, майстерність і пошук молодих». Щодня в комітети комсомолу надходять повідомлення про трудові успіхи учасників цього руху.

Зараз уже 410 молодих виробничників, 11 комсомольсько-молодіжних колективів підприємств достроково виконали народногосподарські плани п'ятирічки. Більшість з них змагаються за перехідні прапори «Герої п'ятирічок, ветерани праці — кращому комсомольсько-молодіжному колективу».

Твій революційний мандат

На чатах біля воріт Кремлівської вежі завмер вартовий. Через кілька хвилин в житті його відбудеться подія, яка назавжди залишиться в пам'яті, пройде з ним крізь роки випробувань, гарту. А тоді кремлівський курсант — донедавна ще молодий робітник заводу «Червона зірка», боєць Південного фронту громадянської війни — Іларіон Матусевич зустрівся вперше з вождем пролетарської революції Володимиром Іллічем Леніним. Коротка тепла розмова, слова уваги і чуйності Ілліча примусили сильніше забитись серце степовика. І удари його лунко віддавалися в маленьку книжечку з написом «Комуністична Спілка Молоді».

Комсомольський квиток Іларіона Матусевича, перших комсомольців Кіровоградщини, зараз зберігаються в обласному краєзнавчому музеї. Він не схожий на ті, які носитимуть біля серця спілчани пізніших десятиліть. Звичайний згорнутий аркуш паперу. На титульній сторінці вгорі три слова: «Комуністична Спілка Молоді», в центрі — «Єлисаветградський Комітет, членський квиток № 195» і дата «20.IV. дня 1920 року». Від часу пожовкли листки, та схоронність їх — ніби виданий квиток тільки вчора. Бо лежав біля серця, бо берегли його, як найдорожче не тільки до закінчення строку членства, а все життя. Бо з ним пов'язані революційні переконання, готовність відстояти їх, належність до борців за краще майбутнє. І комсомольців 20-х років — кремлівського курсанта Іларіона Матусевича, першого ватажка комсомольців Новоукраїнки Івана Демченка, що загинув від куркульської кулі, і комсомольців 40-х років — національного Героя Франції, колишнього учня Бобринецького училища Василя Порика, медсестру Марію Маленко, яка визволяла від фашистів рідне місто Кіровоград, дійшла до Берліна, і комсомольців 70-х років — на ратні і трудові звершення вела і кличе клятва, дана в час отримання членського квитка Спілки і

Багато чудових доль, традицій, переданих від покоління до покоління, пов'язані з твоїм комсомольським квитком. І для тебе він не просто червона книжечка з силуетом Ілліча на обкладинці. Завдяки спілчанам різних років, про яких ми пам'ятаємо і говоримо, квиток переріс в символ. Сьогодні ми гордо називаємо його — наш революційний мандат.

Рішенням XVII з'їзду Ленінського комсомолу вирішено в 1975—1976 роках провести обмін комсомольських документів. Другий пленум ЦК ВЛКСМ, який відбувся нещодавно, прийняв постанову по цьому питанню. Час зробити огляд того, якими йдуть комсомольські організації до цієї важливої події, якими повинні стати, чого досягти в цей відповідальний період. Мова йде про ті невідкладні завдання, поставлені XXIV з'їздом КПРС, XVII з'їздом Ленінського комсомолу, в привітанні ЦК КПРС XVII з'їзду ВЛКСМ і доповіді тов. Л. І. Брежнєва на з'їзді, над вирішенням яких належить працювати в ході обміну комсомольських документів, щоб організаційно і політично зміцнити ряди Спілки, підвищити бойовитість кожної комсомольської організації, групи, кожного комсомольця, запалити комсомольськими справами неспілкову молодь.

Як наголошує постанова II пленуму ЦК ВЛКСМ, необхідно активно використовувати обмін комсомольських квитків для того, щоб ще вище підняти звання члена ВЛКСМ, відповідальність за належність до Ленінського комсомолу. В цьому плані особливо важливо комітетам, комсомольським активістам дійти безпосередньо до кожного комсомольця. Слід широко використовувати індивідуальні співбесіди, посилити контроль за виконанням комсомольських доручень як тимчасових, так і постійних, за дотриманням внутріспілкової дисципліни.

Повним ходом йде підготовка до обміну комсомольських документів на орденів Жовтневої Революції та Трудового Червоного Прапора заводі «Червона зірка». В цехах комітети комсомолу, комсомольські бюро створюють комісії для проведення індивідуальних співбесід з комсомольцями. До них входять ветерани комсомолу, Герої Радянського Союзу, Герої Соціалістичної Праці, ветерани праці, комсомольські активісти. Для проведення співбесід, де, можливо, будуть обладнані спеціальні кімнати.

Обмін комсомольських документів — важливий організаційно-політичний захід в комсомолі. В ньому візьмуть участь понад 123 тисячі членів Спілки нашої області. І для кожного цей період повинен стати школою найвищого комсомольського гарту.

ЗАВТРАШНЄ ПОЛЕ БРИГАДИ

РАНКОВИЙ туман огорнув осіннє поле, стежка губилася в густій імлі. Микола Горазда прискорив крок. «Здається, Василь Затуливітер, — подумав він, побачивши постать, біля озимого клину. — Разом сіяли».

— Піднялася. Тепер немає чого хвилюватися, — зустрів юнак Миколу.

— Центнерів сорок з гектара дасть.

Василь Затуливітер на знак згоди кивнув головою і поцікавився, як справи з кукурудзою.

— Сьогодні закінчуємо косити. — Комсомолець Микола Горазда, ланковий механізованої ланки по вирощуванню кукурудзи, знає все про збирання цієї культури в господарстві.

Розмірковуючи над тим, чому інші ланки мали нижчу врожайність кукурудзи, хлопці підійшли до польового табору. Той передсвятковий день у бригаді оголосили ударним.

Із Миколою Гораздою я зустрівся на кукурудзяному полі. Ланковий з надією поглядав на сонце, яке щойно виглянуло із-за свинцевих хмар, освітивши своїм промінням близько десятка рядків кукурудзи, а потім махнув рукою.

— Тепер воно вже не допоможе. Самі впораємося.

Бригадир тракторної бригади № 3 Тарас Григорович Шевченко, довідавшись про нашу з Миколою зустріч, відразу ж почав про кадри:

— Микола ланковим перший рік. Раніше очолював ланку комсомолець Юрій Грінченко. Так забрали його заступником бригадира у бригаду номер два. Це добре: росте, набирає досвіду молодь. А з іншого боку — жаль було відпускати, бо є велике бажання, щоб комсомольсько-молодіжна група стала якомога чисельнішою. Моя думка така, що і в боротьбі за високу культуру землеробства, підвищення врожайності без ударної роботи молоді ми не зможемо швидко досягти успіху.

З радістю бригадир розповідав, що повернувся в рідне село з Армавіра перед жнивами молодий комуніст Микола Кулинич. Доручили йому комбайн СК-4. У бригаді збиральної техніки вистачає. На кожен комбайн близько ста гектарів зернових припадає, і Кулинич відзначив своє повернення хорошим виробітком, намолотивши за десять днів 4494 центнери зерна. Він завжди показує молоді приклад в роботі.

Непогані справи в бригаді з оранкою на зиб. Залишилося зорати площу в декілька десятків гектарів, звільнених з-під кукурудзи. Члени бригади Леонід Могила, Іван Довженко, Олексій Димчак, Сергій Дудник допомагають орати ґрунт в інших бригадах.

Під кінець робочого дня механізатори збиралися на польовому таборі, рапортували про закінчення ремонту зернових сівалок, культиваторів, механізована ланка Миколи Горазди — про завершення збирання кукурудзи. А бригадир Тарас Григорович Шевченко, привітавши їх з успішним завершенням робіт, закінчив розмову:

— Молодь у нас на вирішальних ділянках, і наступного року покладаємо на неї великі надії. По 40 центнерів озимих, по 38 зернових, по 25 соняшнику, по 50—60 зернової кукурудзи орієнтовно накреслюємо зібрати з кожного гектара. Фундамент закладаємо під майбутній урожай вже нині. Яким буде майбутнє поле, бачимо зараз.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

Колгосп імені Жовтневої революції Добровеличківського району.

На фото: справа — ланковий механізованої ланки по вирощуванню кукурудзи М. ГОРАЗДА; вгорі — озиме поле бригади. Яким воно буде? Це питання хвилює усіх механізаторів колективу.

ПІСНЯ НАША — ДРУЖБА

(Закінчення).

вищі нагороди. Толбухінським співакам аплодували десятки концертних залів багатьох зарубіжних країн. І цього року хористи з великим успіхом виступили в Італії, куди їх запросив Центральний Комітет Італійської компартії на святкування 50-річчя газети «Унита».

Великий авторитет серед музикантів Болгарії здобув камерний оркестр міста Толбухіна. Починаючи з 1971 року, коли цей колектив очолив диригент Йордан Стахов, музиканти взяли участь у фестивалях «Літо Варни», «Софійські музичні тижні», дали понад 120 концертів у своїй республіці, з успіхом гастролювали в причорноморських містах Румунії.

І ось — поїздка на нашу землю. Перші квіти, перші слова вітань зустріли гостей вже на кордоні Кіровоградщини. Біля села Перчунового Доброволичківського району болгарських митців зустріли хлібороби місцевого колгоспу, вчителі, учні, представники громадськості області. Ще через кілька годин — сердечна зустріч на головній площі обласного центру. Звучить урочиста мідь оркестру, навколо усмішки, транспаранти, квіти. З щирими словами вітання звернувся до гостей секретар Кіровоградського міськкому партії К. П. Неділько. Від піонерів і школярів області гостей привітала Світлана Тракаленко. З словом-відповіддю звернувся до присутніх секретар окружкому ДКСМ Іван Станев.

Цього і наступного дня гості знайомилися з містом, з життям і творчістю кіровоградців. Керівників делегації прийняв у обкомі компартії України секретар обкому А. І. Погребняк. Учасники творчих колективів стали гостями школи № 13.

Гості поклали квіти до пам'ятників В. І. Леніну, С. М. Кірову, до могили Невідомому солдату.

Увечері 12 листопада в Палаці культури імені Жовтня з великим успіхом пройшов концерт болгарських митців. У першому відділенні прозвучали твори Корелді, Вівальді, Шостаковича. Баха, Дахова у виконанні музикантів камерного оркестру. З дивовижною легкістю виконували музиканти найскладніші твори класики, передали всю повноту барв сучасної камерної музики. Бурхливо аплодували глядачі високій виконавській майстерності концертмейстера оркестру Івана Стоянова, солістів Тошко Василєва, Косто Пачева, Петера Ханжиєва, Любена Калинцева.

З великим успіхом пройшов виступ дитячого хору під керівництвом Захарія Медникарова. Який би твір не виконували юні хористи, чи то болгарську пісню «Закувала куковиця», чи то українського «Дударика», чи «Альошу» Колмановського, чи поліфонічний твір Генделя, вони доносили до слухачів дух кожного твору, його національний колорит. Домоглися вони цього не тільки тому, що кожен твір виконувався в оригіналі, мовою того народу, який подарував його світові, але глибоким проникненням в суть кожної пісні, її психологічної тканини. І в той же час хор зберігав своє, творче обличчя, оригінально трактував твори класики і сучасних композиторів.

Цими днями болгарські митці виступають з концертами перед трудящими Олександрії та Світловодська. Виступи триватимуть до 15 листопада.

О. РАКІН,
спецкор «Молодого комунара».

„ЩАСЛИВЕЦЬ“ — ДЛЯ НЬОГО ЗВИЧНО...

НАРИС

РОЗПОВІСТИ про нього досить таки складно. Тож відома істина: пізнання людини залежить передусім від неї самої. Перше враження зовні, а потім цілий комплекс — ставлення до виробничих завдань, поведінка в колективі, сім'ї, побуті, захоплення, уподобання, смаки, власне, вся багатоманітність духовного світу. І чим повніше останнє, тим важче відразу збагнути суть внутрішньої цілісності характеру, оте, часом суперечливе, поєднання утверджених манер і вироблених звичок, звідки вимальовується особистість.

Павло Раєнко зробив перший крок до нашого знайомства листом до редакції. Написаний досить вміло, хоч і поспішно, він став примітним серед пошти для вельми щирою думкою молодого робітника. Читачам, певно ж, запала до ока та легенда, а чи й бувальщина, де троє робітників на будівництві відомого Шартрського собору висловлялись про ставлення до роботи. Пам'ятаєте? — Один скаржився, що надокучило тягати кляте каміння, другий недвозначно підсумував своє кредо — лиш заробіток для сім'ї, а третій... Отаких, як третій, запевнив Павло, у них на будові — більшість. Хлопець довгий час жив і працював у колективі, серед друзів-будівельників, і поступово прийшов до висновку, що має право і повинен винести оту символічну думку для широкого кола читачів обласної молодіжної газети. Настав час (це ствердить Павло й пізніше, під час зустрічі), вголос промовити фразу: «Я будую Шартрський собор!», що дожила до наших днів саме завдяки величі духу третього робітника, його розумінню необхідності споруди, яка виростала архітектурним пам'ятником для майбутніх поколінь.

Хто ж він, Павло Раєнко? Справжню ціну кожної робочої операції на ударній комсомольській будові області він пов'язав з усвідомленням відповідальності кожного за свій внесок у спільну справу, із вболіванням за успішне проведення реконструкції.

ЗОЯ Самбір, начальник штабу комсомольської будови здивовано підведе очі й через якусь мить засміється, признається, що й сама думала розказати про Павла.

І згодом, після тривалої розмови ще одна грань натури всюдисущого газоелектрозварювальника пролле світло на ініціативні кроки Павла, виведені в оцінці ватажка молоді Салківського цукрозаводу. Адже тоді, коли на будову щодня прибувало поповнення, здебільшого юнаки й дівчата, гостро постала проблема організації дозвілля для них. Анатолій Дзюбенко, який відповідав за спортивно-масову роботу, зайняв позицію спостерігача.

В Гайворонському райкомі комсомолу швидко зорієнтувалися в ситуації. Суворо спитали інструктора по спорту. У вимогах до нього передбачили реальні, здійснені плани — влаштування змагань з різних видів спорту між бригадами й управліннями, які працювали на реконструкції. Потрібно було привести все до чіткої системи з графіками й таблицями результатів, з відзначенням переможців. Констатували, що адміністрація виділяє кошти для придбання спортінвентаря, якого не вистачало. Треба лиш прийти до людей, зацікавити юнаків і дівчат — вони ж ставуть не лише учасниками, а й надійними помічниками. Анатолій Дзюбенко, не дослухаючись до зауважень і порад, почав плести павутиння вигадок і виправдань, які (цього й треба було чекати) стали тенетами для нього ж самого. Неприємне відчуття цієї картини простушить знову, коли Павло Раєнко у відповідь на згадку про Анатолія Дзюбенка, болісно поморщиться й зітхне. Потім рантово, запально почне доводити:

— Ми самі і вниві. І я, і Зоя, і багато наших. Зараз думаю, треба було принципово притиснути і поставити перед фактом бездіяльності. Тільки ж куди конкретніше! І так завжди говорили до найдрібніших деталей... — Помовчав і скрушно додав: — але ж викручується так, що аж набридає слухати. Ми вчасно «опустили списи» і, вважаю, правильно повернули справу, взялися до організації змагання своїми силами. Підготували футбольну форму, закупили м'ячі, шахівниці... Що? Зоя каже, що я тут голова всьому? Ні, без скромності, сам не зміг би. А разом з хлопцями виходить добре. У мене ж друзі тут — Віктор Шкаловий, бригадир комсомольсько-молодіжної, Михайло Лисокінь, газорізчик, ого, скільки славних хлопців, всіх не перелічити. На футбольне поле вийшли — дивимось: ще більше охочих. У теніс — те ж саме, збираються чергою. І вболівальники приходять, слідкують. Справжній азарт. Отак часто після зміни відчуваю — очі стомлюються: пильнувати ж треба постійно, щоб кожен шов зварювання був «чистим». А в грі ніби відроджуєшся, після м'яча знову тягне до електричної дуги...

Помилка все-таки була. Одна-однісінька, та про неї Павло розповідав з усіма подробицями. Хай це здаватиметься дивним, але справжній, визнаний спеціалістами клас роботи газоелектрозварювальника, виявити найліпше саме в ній. Микола Миколайович Черевко, начальник третьої дільниці спецуправління № 200 тресту «Запоріжметалургмонтаж», спочатку сторожко звів брови, вочевидь зібравшись захищати хлопця, а коли дізнався про мету зацікавлення єдиною помилкою Павла, розсміявся й схвально кивнув головою.

— Про цей випадок — дався взнаки Павчин гонор. Тільки ж, обмовлюсь, це лише допомагає в праці, додає буквально полум'я до вогню. Затямся якось, що «зварить» триста — уявляєте: триста! — стиків без браку. Якість, каже, буде стопроцентною. Я аж сторопів, кажу, щоб залишив один відсоток на випадковість. Він мовчки — маску на обличчя і за своє. Перевіряли доскіпливо. Чесно признатися, хотів я, щоб відшукали похибку, бо, буває ж, — задирають носа. І знайшли. Один стик з трьохсот виявився неякісним. Павло після обідньої перерви залишився, поліз на риштування ще раз. Не спішив «літати». Обстежив місце і знову вниз. Я мовчу. Там, дійсно, важко було впоратися, бо лишився старий шов зварювання. Його вирізали і не очистили повністю від шлаку. Тому й трапилось, що зостався такий собі непримітний свищ у цьому місці. Павло підійшов і трохи розгублено визнав, що недогледів сам, кваліфіковано пояснив, чому це сталось. І відразу ж пішов у атаку, мовляв, ваш рівень дев'яносто дев'яти все ж перевершив. Скажу вам, здорово працює хлопець. А ця подія стала вдвічі виграшною. Бо злополучний стик допоміг Павлові, а двісті дев'яносто дев'ять останніх — хлопцям нашим: бачили, як можна працювати, і кожен старався з усіх сил.

ВРІЗ він у Запсіллі на Сумщині. В сім'ї — четверо синів. Без сумніву, від батьківського порога попіс Павло оті вищі принципи взаємостосунків між людьми у житті. Рідні брати — і Микола, й Петро, і найменший Льоня назавжди стали вірними, надійними друзями. Тож у Запоріжжі, куди поїхав до родичів, іноді почував себе самотнім. Та лише поперших. А в профтехучилищі здружився з багатьма, швидко освоївся. Жвавий, зацікавлений, Павло здобув повагу серед однолітків, насамперед, тим, що охоче взявся допомагати вихователькі на репетиціях танцюристів — сам бо три роки танцював у шкільному колективі. Трьох кращих запросили в народний ансамбль Будинку культури імені Горького. Павла, звичайно, теж. До цих пір згадує «Гопак» і «Тачанку», які виконували на республіканському огляді в Києві. Повернулися переможцями — у Запоріжжі стрічали з квітами друзі. Творчість, імпровізація стали його супутниками на все життя.

Не лишав Павло місця для тривоги батьків про сина і в навчанні. Теорія давалась йому легко, а на практиці поталанило з вихователем. Хлопець часто вживає «повезло», «пощастило», ці слова, здається, пасують йому. Добре запам'ятав хоч і молодого, але досвідченого газоелектрозварювальника Миколу Гайдаренка, його «школу» на Запорізькому алюмінієвому заводі. Позбавлений надмірного опікунства, Павло напрочуд швидко освоював робочі операції. Самостійність імпонувала йому. Проте завше хотілось поділитися черговим успіхом з кимось. І Микола, радіючи разом із вправним учнем, встигав ненабридливо підказувати, пояснювати, а то й брав зварювальний апарат до рук. Тоді Павлові ставало соромно за себе, а досвідчений майстер розважливо заспокоював:

— Ти зумієш краще в мої роки, запевняю. У мене спочатку було гірше. Я сам до цих пір вчуся.

Закінчив Павло Раєнко училище з відзнакою, спеціалістом четвертого розряду. Йдучи до армії, відчував, що недарма дав обіцянку повернутися до Запоріжжя. Комсоргом частини пройшов курс найскладнішої науки — вміння жити з людьми, знаходити в кожному щось своє рідне, добре.

Сержантом прийшов у зварювальну лабораторію, де працювало понад сто висококваліфікованих майстрів електричної дуги. «То були справжні аси на все Запоріжжя» — скаже потім Павло. Звідтоді й почав малювати на карті свого трудового шляху позначки: Черкаси, Жданов — стан «3600», Побужжя. Тут, на Кіровоградщині, і одружився. Вже підростає мала донька, Іринка. А батькові лише двадцять три. Із Салькового щотижня їздить додому, у Побужжя. За ним нудьгують, його чекають, стрічають і проводжають.

Пізнього вечора в гуртожитку, вмитий, охайно зачесаний, якийсь особливо домашній, застерігши фразою «Тихше, дівчата, ваші сплять!», галасливу зграйку в коридорі, Павло розповідав про те, як їздили в гості до батьків, про свою Валю.

Коли вийшли до останнього автобуса, ніч мерехтіла багаттям світла біля новозбудованих корпусів цукрозаводу. Павло почав про завтрашній трудовий день, знову повів мову про колектив слюсарів-монтажників Володимира Линника, в якому трудиться. Наостанку сказав:

— Бригада, вважайте, краще в СУ-200. Погано чи посередньо ми працювати не можемо.

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».
Гайворонський район.

Твій ровесник за рубежем — В країнах соціалізму — Шалений світ

ВПЛИВ І АВТОРИТЕТ МОЛОДИХ ЗРОСТАЮТЬ

Понад 200 молодіжних організацій із 105 країн світу входять у Всесвітню Федерацію демократичної молоді. 10 листопада у Варні (Болгарія) відкрилась IX Асамблея ВФДМ. В зв'язку з цією подією кореспондент АПН звернувся до голови Комітету молодіжних організацій СРСР Геннадія ЯНАЄВА з проханням відповісти на ряд запитань.

— Які події відбулися в молодіжному демократичному русі за час, що минув після попередньої Асамблеї ВФДМ?

— VIII Асамблея ВФДМ відбулась в Будапешті в листопаді 1970 року. За чотири роки, що минули відтоді, були успішно проведені широкі масові кампанії солідарності з героїчною боротьбою народів і молоді В'єтнаму, Лаосу і Камбоджі. Вони стали основою важливої всесвітньої кампанії «Юність звинувачує імперіалізм».

ВФДМ зробила великий внесок в організацію молодіжних конференцій з проблем європейської безпеки і співробітництва в Хельсінкі, Мюнхені, Флоренції. Федерація брала участь у всесвітній зустрічі працюючої молоді в Москві, була ініціатором X Всесвітнього фестивалю молоді і студентів в Берліні.

У всіх цих акціях брали участь представники різних політичних сил молодіжного руху — комуністи і католики, соціалісти і демохристияни, соціал-демократи, радикали, ліберали. Це говорить про значне зміцнення авторитету і впливу ВФДМ в міжнародному молодіжному русі.

— Яку участь в діяльності федерації бере радянська молодь?

— Найбезпосереднішу. Наприклад, рішення про проведення кампанії «Юність звинувачує імперіалізм» було прийняте за пропозицією Ленінського комсомолу. А в роки героїчної боротьби в'єтнамського народу з імперіалістичною агресією юнаки і дівчата нашої країни розгорнули широкий рух солідарності з В'єтнамом. У фонд допомоги В'єтнаму були перераховані сотні тисяч карбованців. Після перемоги в'єтнамського народу наш комсомол розгорнув нову кампанію «Радянська молодь — юному поколінню В'єтнама», мета якої — допомога у відбудові господарства.

Важливе місце в житті радянської молоді займає рух солідарності з боротьбою народів Чілі. Після фашистського перевороту в цій країні Ленінський комсомол став ініціатором міжнародної кампанії на підтримку чілійських демократів і патріотів. І сьогодні в русі солідарності з Чілі беруть участь молодіжні організації різних політичних і ідеологічних орієнтацій багатьох країн.

Широкий резонанс в міжнародному молодіжному русі одержала робота XVII з'їзду комсомолу в квітні 1974 року. З'їзд, зокрема, запропонував провести нову всесвітню кампанію солідарності молоді і студентів, загальноєвропейську молодіжну зустріч за мир і співробітництво в Європі, Всесвітню зустріч дівчат в 1975 році, міжнародні дитячі фестивалі. Ці пропозиції комсомольського з'їзду ми виносимо на обговорення IX Асамблеї.

— Який порядок денний Асамблеї, і хто в ній бере участь?

— В роботі Асамблеї візьмуть участь близько 700 чоловік — делегати членських організацій ВФДМ, а також наглядачі із різних міжнародних і національних організацій молоді, що співробітничають з федерацією.

IX Асамблея проаналізує діяльність федерації за чотири роки і розробить конкретну програму дій на майбутнє.

Порядком денним передбачено обговорення питань дальшого зміцнення єдності молоді в боротьбі за мир і міжнародну безпеку, за демократію, національну незалежність, соціальний прогрес і права молодого покоління. Буде розглянуте питання про проведення XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів.

В рамках Асамблеї передбачається проведення генеральних конференцій спеціалізованих установ ВФДМ — Міжнародного комітету дитячих і юнацьких організацій (СІЕМА), Міжнародного бюро туризму і обміну молоді (БІТЕЖ), Міжнародної добровільної служби солідарності і дружби молоді (СІВСАЖ).

За підсумками цих дискусій Асамблея розробить програму дій ВФДМ на 1975—1978 роки.

Житлове будівництво поруч з індустріальним займає одне з найголовніших місць у Демократичній Республіці В'єтнам. У героїчного народу — великі плани на майбутнє. Країна відбудовується, росте, міцніє. В'єтнамці хочуть жити у мирі і щасті на своїй землі. Тому з ентузіазмом взялись за будівництво жител. Лише в 1974 і 1975 роках передбачається збудувати 1,1 мільйона квадратних метрів квартир, а в цьому році населення отримає вже 610 тисяч квадратних метрів житлової площі. Великі забудови передбачаються в Ханої. На фото ви бачите в'єтнамців на новобудовах робітничого району Ханоя — Кім Льєна.

Фото з журналу «ФРАЄ ВЕЛЬТ». (НДР).

◆ Демократичний В'єтнам: країна будується ◆ **Відкрилася IX Асамблея ВФДМ** ◆ Італія: місто-музей руйнується на очах ◆ *У двадцять три роки—„життя зі шприцем"* ◆ **Японія: рецепти проти інфляції**

ЗА МАТЕРІАЛАМИ ТАРС, АПН.

ПОДОРОЖ БЕЗ ЗВОРОТНОГО КВИТКА

«Іноді я шукаю будь-яку роботу, але мені стало важко працювати. Я випрошую гроші або щонебудь краду. Що мені залишається робити?..».

Жахлива сповідь на телевізійному екрані. Тремтячі руки, згаслі очі, в'яла мова. Людині двадцять три роки. З них шість, як він сам говорить, «життя з шприцем» — з наркотиками. Людина приречена і розуміє це. Він безсильний будь-що зробити і ніщо не допоможе йому.

Західнонімецький телевізійний журнал «Репорт» в останньому випуску розповів про «опіумне пекло», в якому згоряють тисячі життів. Адреса пекла — китайський квартал амстердамського порту.

Своїми хрестоматійними визначними місцями красень Амстердам завжди приваблював туристів. Але в останні роки сюди приїжджає молодь, яку мало цікавлять канали, старовинні купецькі квартали і полотна Рембрандта. Слово «свобода» має, як відомо, безліч значень і відтінків — у застосуванні до Амстердама, на жаль, часто негативних. «Тут все можна» Розшифровка цього «все можна» не хитра: ніде в Західній Європі не процвітає найжорстокіший вид бізнесу, ніде «ділери» (так називають торговців наркотиками) не користуються такою необмеженою свободою.

Камера показує амстердамські площі і вулиці, яскравий потік. Телеоб'єктив вириває з натовпу людину, яка повільно видивляється чергову жертву. Це — «ділер». «Три тисячі китайців які нелегально знаходяться в Амстердамі, тримають у своїх руках темну опіумну справу, — свідчить «Репорт». Обіг брудного бізнесу величезний: наприклад, 1 кілограм героїну коштує на ринку близько мільйона марок.

«Якщо хто-небудь зробив укол, то зробить і другий і третій. А потім продається зворотний квиток і залишаються тут, як я», — продовжує з екрана сповідь 23-літній старик з тремтячими пальцями і порожніми очима.

За даними «Репорта», 20 німців з ФРН загинули за останні місяці в опіумному пеклі Амстердама, прийнявши смертельну дозу наркотика. Старшому було 22 роки, наймолодшому мало виповнитись 16. Сотні і сотні молодих людей заповнюють сьогодні плавучі нічліжки на старих кораблях. Нічліжки належать «ділерам». Увечері звідси на тротуари портових вулиць виходять неповнолітні дівчата легкої поведінки. Їм потрібні гроші на наркотики...

Автори «Репорта» розводять руками і звинувачують недостатню суворість нідерландських законів, вимагають навіть застосувати проти Нідерландів економічні санкції Навряд ці заклики викличуть особливе хвилювання серед господарів амстердамського «дна». Нехай обурюється коментатор на телевізійному екрані — торгівля позитивною смертю триває. Закон бездіяльний, і ніхто не скаже, до яких же пір...

Г. ГУРКОВ.

Бонн.

„ЕВРИКА!"

Як протистояти невтримному росту цін? Це вічне питання на Заході вже не лякатиме тих японців, які встигли познайомитись із безвідмовними рецептами проти інфляції, які пропонує солідний щотижневик «Сюкан гендай»... Ось деякі з них:

— для міжміських переговорів користуйтесь лише телефонами на роботі. Це дозволить зекономити значну суму грошей;

— якщо ваш товариш по роботі хоче позичити гроші, відповідайте, що самі хотіли попросити їх у нього;

— купуйте лише невеликі, по 10 штук, пачки сигарет. Коли закінчаться ваші — беріть в інших;

— заправляйте баки вашого автомобіля бензином у прохолодну пору — вночі або рано вранці. Охолоджений, він займає менший об'єм, і за ті ж гроші ви одержите більше пального;

— частіше повторюйте дружині, що вона особливо гарна вранці, коли не накладе на обличчя косметику. Це забезпечить вам економію на помадах, пудрах, кремах...

Переваги цих рецептів у тому, що вони дозволяють економити тим більше, чим більше зростатимуть ціни.

За першу половину цього року ціни в Японії збільшились на 24,2 процента. І хоч в результаті напруженої весняної боротьби профспілки країни добились надбавки до заробітної плати, інфляція і постійний ріст цін ведуть до дальшого скорочення реальних прибутків японських робітників. Таке становище викликає законне невдоволення трудящих країни, які активно виступають на захист своїх життєвих прав.

На фото: демонстрація трудящих Токіо, які протестують проти підвищення цін на рис.

Фото ЯПС — АПН.

ДРУГА ЗАГИБЕЛЬ ПОМПЕЇ

Помпея — місто, яке загинуло в результаті виверження Везувія 24 серпня 70 року, переживає зараз свою другу загибель. Унікальні фрески, які прикрашають будинки в цьому місті-музеї, розсипаються від вологи, травою заростають дороги, гине безцінна мозаїка.

Для туристів, які прибувають щодня до Помпеї з усіх кінців світу, продумано маршрути по місту. Сюди входять: форум, амфітеатр, вілла Деї Містері, а в решті місць висять таблички «вхід заборонено», «Небезпечно». Варто занадто цікавому туристові збочити з маршруту, як перед його очима відкривається сумна картина. Крадіжки витворів мистецтва, руйнування храмів і церков, вивіз картин за кордон, все те, про що пише італійська преса, — не йде ні в яке порівняння з дійсністю.

Помпея руйнується, оскільки у дирекції міста-музею нема ні коштів, ні людських ресурсів. Припинено археологічні розкопки. «Нехай вже краще все залишається в землі», — говорять в дирекції. Для врятування Помпеї потрібні кошти, але державні асигнування на культуру і, зокрема, на збереження пам'ятників старовини, надто малі.

Якщо не вжити негайні заходи, кажуть спеціалісти, згадкою про прекрасні фрески, які прикрашають стіни будинків, залишаться лише листівки.

Л. АЛЕКСАНДРОВА.

Рим.

ДЕМОГРАФІЯ І „ФІЛАНТРОПИ"

Демографічна ситуація в Данії склалась, як стверджує місцева статистика, не на користь прекрасної статі: молодим датчанкам важче знайти супутника життя, аніж їх ровесницям в інших країнах Західної Європи. Враховуючи це з комерційної точки зору, одне із страхових товариств Копенгагена до багатьох видів страхування додало ще один — на випадок, коли жінка не завела сім'ю. Поліс оплачується, якщо володарка не вийшла заміж до 36 років.

Щоб не випробовувати долю, страхуються багато, але оскільки більшість все ж вступають у шлюб, то і вівці, як кажуть, цілі, і «філантропи» ситі.

ДИПЛОМОВАНІ ТЕЩІ

Замість знаменитого «Шукайте жінку», дехто конкретизує «Шукайте тещу». Звичайно, це не завжди так, але диму без вогню не буває...

Ну, а як стати хорошою тещею? В Афінах з цією метою створені спеціалізовані вечірні курси підвищення кваліфікації. Учбова програма розрахована на 7 місяців.

ОСЬ ТАКІ ЗАБУДЬКИ

Грабіжники точно розрахували всі деталі «операції» і без перешкод опорожнили касу отеля в місті Дана американського штату Каліфорнія. Від жадібності вони почали обшукувати службовців. Забрали авторучки, запонки та інші дрібниці приблизно на 30 доларів, а потім задоволені, зникли. Прибувши до пам'яті після переляку, керуючий отелем знову мало не знепритомнів, побачивши на кріслі біля сейфа всі 10 тисяч доларів, які забули неуважні грабіжники.

КОМСОМОЛ—СІЛЬСЬКІЙ ШКОЛІ

ПРОБЛЕМА... З ДРУГОРЯДНИХ?

ПРИРОДНО, що нам вірити не хотілося. Але секретар комсомольської організації колгоспу «Октябрь» Василь Вдовенко, як кажуть, «поставив нас перед фактом». Він не зміг нічого сказати бодай про елементарні зв'язки сільської молоді із школярами. Не знав.

Майже аналогічна ситуація чекала на нас і в сільській десятирічці. Однак причини для цього були інші. Організатор позакласної роботи Людмила Вікторівна Єнакієва розповіла:

— На комсомольських зборах в колгоспі виділили нам вожатих-виробничників у кожний загін. Але їх ми так і не побачили — далі записів на папері справи не пішли. Заходилися було шефи допомогти споруджувати спортивний майданчик, — і знову не довели до кінця. Одне тільки й вдалося зробити спільно — на суботнику впорядкували сільський парк відпочинку. Після цього ми було засподівалися, що дружба продовжиться, чи то пак зав'яжеться. Але до сьогодні — ніяких змін.

Можливо, сільська молодь допомагає «заочно»: виготовляє прилади для навчальних кабінетів, ремонтує наочність, але не поспішає заявляти про це? Бувають такі випадки вимушеного чи невимушеного «благородства». Так, колгосп допоміг школі і грошима, подарував їй піонерську атрибутику і телевізор, однак, ініціатива тут належала не комсомольцям.

Але фінансова підтримка не єдина і не головна ознака шефства. Школярі, передусім, потребують від старших друзів щирої дружби, участі в своїх справах. Їм би хотілося порадитися з ними, як організувати той, чи інший вечір, провести спільно комсомольські збори, посперечатися на диспутах, обговорити кінофільм. Якоюсь мірою почерпнути для себе той життєвий досвід, який вже здобули старші.

Про це вони й самі говорили Василеві Вдовенку (за його словами): «Ви б нам лекції прочитали, як от шефи сусідньої школи». Не будемо говорити про те, що секретареві годилося б відреагувати ділом на прохання. А може й глянути на це ширше. Приміром, запропонувати комусь із комсомольців організувати лекторій, чи прочитати цикл лекцій. Однак, позиція ватажка сільської молоді інша: «Вони ж не лекторій просять, просто лекцію прочитати. До кінця навчального року, мабуть, організуємо».

Минулого року в школі працював гурток по вивченню трактора, який вів спеціаліст з колгоспу. На заняття гуртка приходило чимало школярів. Початок вдався. Мимоволі напрошувалась думка про розширення мережі гуртків, які б вели шефи. Звичайно, не тільки технічних, а й спортивних, секцій художньої самодіяльності. Однак цього не трапилось. Більше того: сьогодні не працює вже й той гурток юних механізаторів. Можливо, немає кому вести? Навряд. Серед юнаків і дівчат села чимало і гарних спортсменів, і аматорів сцени, і здібних механізаторів, які самі ж і навчились цьому у Мошоринській школі. Чому б не передати свої знання, вміння молодшим?

Звичайно, не кожному дано зрозуміти дитячий світ. Бо ж він не простий. Тому треба ретельно підбирати, готувати юнаків і дівчат для роботи в школі. Але в колгоспі «Октябрь» практикується інше.

Школярі нерідко запрошували до себе в гості передового механізатора Леоніда Бузька, котрий не раз збирав хліб не тільки на полях рідного колгоспу, але й в далекому Казахстані. Чимало бачив, уміє цікаво розповісти про це. Але в комітеті комсомолу Леоніда навіть не внесли у списки вожатих.

А кому ж, як не їм, молодим господарям землі, прищеплювати підростаючому поколінню любов до неї? Чи не тому в колгоспі залишається так мало випускників після закінчення школи? От і цього року їх було тільки вісім. Та й про тих немає певності, що після служби в армії повернуться в рідне село.

З усього видно, що комсомольська організація колгоспу «Октябрь» Знам'янського району, відвела виконанню завдань штабу «Комсомол — сільській школі» другорядну роль...

М. МІКЕЛЬ,
спецкор «Молодого комунара».

КІНО

ТЕ ЖОРСТОКЕ ВІДЛУННЯ...

КОХАННЯ — скрізь кохання. Воно зрозуміле і близьке молоді у будь-якому місці планети. Ненависть до війни — це те, що об'єднує усі народи. Фільм «Москва, любов моя», спільно знятий кіномитцями студій «Мосфільм» і «Таго-Эйга» (Японія), саме про високі людські почуття, про кохання, трагічно перерване відголоском минулої війни.

Кінострічка знята в жанрі і в манері не звичних для нашого екрану. Це мелодрама, яка закінчується смертю героїні. У першій частині маленькі сюжетні кадри у швидкому темпі змінюють один одного. Але це не заважає глядачеві одразу «ухопитись» за сюжетну лінію і з великою увагою й хвилюванням слідкувати за розвитком подій на екрані.

А вони нас спочатку переносять у Токіо. Зал балетної школи, чарівні мелодії Шопена, тендітні дівчата... Сувора комісія відбирає кандидатку для навчання у Великому театрі. Щастя посміхнулось ученицї Юріко Оно.

Збулась її мрія — вона у Москві. День за днем — важкі репетиції, не завжди все виходило, як хотілось, не часто дівчина чула похвали педагогів. Але ж вона працювала, працювала. І, нарешті, те, чого й не сподівалась — головна партія у балеті «Жізель».

Юріко щаслива — мета досягнута. Щастя було подвійним: в неї був і обранець серця — молодий скульптор Володимир.

І враз, ніби грім серед чистого неба: виявилось, що у дівчини невиліковна хвороба. Її мати померла в Хіросімі після атомного бомбардування. І ось ще один страшний відголосок війни. Друзі допомогли молодій балерині подолати духовну кризу, але врятувати від смерті не змогли.

Головну роль в картині виконує артистка Комакі Куріхара. Для радянських глядачів це ім'я мало відоме. В Японії вона улюбленица молоді. Її обличчя можна побачити в газетах, журналах, на рекламних щитах. За сім років роботи Комакі знялась у 60 фільмах, вона — провідна акторка прогресивного драматичного театру «Хайєза». Інтерес Комакі Куріхари до Радянського Союзу широко відомий у Японії.

Талановита японська актриса залюбки взялась працювати разом з радянськими митцями.

Її партнер — популярний кіноактор Олег Видов. Він також приваблює нас своєю надзвичайною ліричністю. Дует таких двох майстрів кіно вийшов і справді чудовим.

Режисер-постановник фільму Олександр Мітта, лауреат премії Ленінського комсомолу, разом з усім зйомочним колективом створив стрічку, переглянувши яку, здається, що ти напився цілющої води в прозорому джерельці. Характерне те, що хоч кінофільм закінчується трагічно, водночас він життєствердкуючий, заклик до усіх людей доброї волі: не забувайте, що пазурі атомної війни навіть через десятиріччя дають взнаки.

Т. КАЛЬЧИНСЬКА.

На знімку: кадр з фільму «Москва, любов моя».

КЛАСИЧНА БОРОТЬБА

В десятці сильніших

В спортивному залі ДСТ «Динамо» міста Ворошиловграда відбувся особисто-командний чемпіонат УРСР з класичної боротьби. Добре на цих змаганнях виступили представники нашої області. Студент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, кандидат у майстри спорту Віктор Савчук став срібним призером республіки серед борців щонайлегшої ваги. Шості місця у своїх вагових категоріях зайняли майстри спорту з СК «Зірка» Станіслав Редозубов та Віктор Марус.

В командному заліку наші земляки увійшли в десятку найсильніших колективів України. Готував кіровоградців до першості заслужений тренер УРСР Микола Іванович Ромвненко.

В. ШАБАЛІН.

ГПО НА МАРШІ

СИЛА ПОТРІБНА МОЛОДИМ

Вони приходять на стадіон після лекцій, у вихідні дні. Приходять спортсмени-розрядники, свої сили пробують початківці. Більш досвідчені допомагають своїм товаришам підготуватись до складання заліків з фізичної та військово-технічної підготовки. А потім — масові змагання з багатоборства ГПО.

Такі поєдинки відбулись і напередодні свята. На стадіон спортклубу «Зірка» прийшло більше 500 учнів МТУ № 4. 320 з них успішно склали нормативи комплексу на 100-метровій дистанції з стрибків у довжину і висоту, метання гранати та штовхання ядра. На легкоатлетичній доріжці кращим був результат у Сергія Левченка, який фінішував з результатом 11,9 секунди. Далі всіх стрибнув Ігор Смеяченко. А Олексій Алхімов не мав собі рівних під час стрибків у висоту.

На черзі нові старти — юнаки та дівчата прийдуть в тир, візьмуть участь в легкоатлетичному кросі.

М. ПЕДЮРА,
м. Кіровоград.

СПОРТ

НА ЛІНІЇ „Читач-газета"

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ:

Дорога редакціє! Я працюю в колгоспі токарем, забезпечую безперебійну роботу агрегатів. Але при нарахуванні зерна на зароблений карбованець мені видали по півкілограма, як і всім колгоспникам. В той час, як механізаторам нарахували по одному кілограму.

Скажіть, будь ласка, чи можу я, працюючи токарем, користуватись пільгами механізатора (не маючи посвідчення)?

А. ТАРАН.

с. Обознівка
Кіровоградського району.

З вашим листом ми звернулись у правління колгоспу імені Горького. Як повідомили головний бухгалтер, розрахунок вам зроблено правильний. Оскільки «Положенням по оплаті праці» передбачено працівникам майстерень, які не мають прав механізатора, оплату проводити як рядовим колгоспникам.

«МОЯ МІЛІЦІЯ МЕНЕ БЕРЕЖЕ»

Так називався тематичний вечір для учнів шкіл міста Кіровограда, який відбувся днями в центральному лекторії товариства «Знання».

Вступним словом вечір відкрив О. К. Легеза — заступник обласного судді.

Заступник прокурора області Г. Г. Черновалов розповів присутнім про права і обов'язки радянської міліції. Його виступ доповнив В. М. Яришевський — працівник служби профілактики правопорушень обласного управління внутрішніх справ. Він розповів присутнім про взаємодію міліції з народними дружинами, загонами юних дзержинців, навів приклади з практики розкриття злочинів.

З роботою слідчого апарату та використанням досягнень науки і техніки в боротьбі із злочинністю ознайомив школярів старший слідчий слідчого відділу УВС Г. А. Лобода.

На вечорі виступив також начальник державної автоінспекції А. К. Шкода.

На закінчення школярам було показано фільм «Інспектор карного розшуку».

Г. ІВАНЧЕНКО.

МЕЛЕЕКРАН

15 ПЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Книга у твоєму житті». (М). 10.15 — Програма документальних фільмів. (М). 10.55 — «Грай, мій баяне». (М). 15.45 — Для дітей. «Русачок». Лялькова вистава. (К). 16.30 — «Критерій пошук — ефективність». (Харків). 17.00 — До 50-річчя утворення Туркменської РСР і створення Компартії Туркменистану. Репортаж. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. «Терем-теремок». Мультфільм. (М). 18.25 — Кольорове телебачення. Міжнародний турнір з хокею на приз газети «Известия». Збірна ЧССР — збірна Швеції. (Чехословаччина). В перерві — «День за днем». (Кіровоград). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Молоді голоси». Всесоюзний телеконкурс молодих виконавців. Фінал. (М). 23.10 — Першість світу з шахів. (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.30 — Реклама. оголошення. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. «Земля людей». (К). 20.15 — Грає заслужений артист УРСР В. Сечкін. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «При світлі соняшників». (К). 22.30 — «Золоті ключі». (Львів). 23.20 — Вечірні новини. (К).

16 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Умілі руки». (М). 10.00 — «Для вас, батьки». (М). 10.30 — «Розповіді про художників». (М). 11.00 — «Музична програма «Ранкова пошта». (М). 11.30 — «Поезія». (М). 12.00 — Кольорове телебачення. «Більше хороших товарів». (М). 12.30 — «Музичний календар». (М). 13.00 — «Здоров'я». (М). 13.30 — «Фільм — дітям». Телевізійний художній фільм «Воротар». (М). 14.15 — «Музичні вечори для юнацтва». (М). 15.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 17.00 — Військовий парад і святкова демонстрація трудящих, присвячені 50-річчю утворення Туркменської РСР і створення Компартії Туркменистану. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 19.10 — Кольорове телебачення. Концерт радянської пісні. (М). 19.40 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Народжена революцією». Фільм другий. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Хімік» (Воскресенськ) — ЦСКА (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 15.00 — «Народний телеуніверситет». (К). 15.30 — «В музиці — подвиг народу». (Одеса). 16.30 — «Палітра». (Дніпропетровськ). 17.00 — Військовий парад і святкова демонстрація трудящих, присвячені 50-річчю утворення Туркменської РСР і створення Компартії Туркменистану. (М). 18.00 — «Екран передового досвіду». (К). 18.20 — Програма «Вісті». (К). 18.40 — Концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К) 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Лев'ять днів одного року». (К). 23.15 — Вечірні новини. (К).

ДО УВАГИ СЛУХАЧІВ УНІВЕРСИТЕТУ КОМСОМОЛЬСЬКИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Чергове заняття відбудеться у п'ятницю, 15 листопада, о 15-й годині в приміщенні ОК ЛКСМУ.

Тема занять: 1. «Людина праці. Як про неї писати» — читає член Спілки письменників УРСР О. Моторний. 2. «Рецензія в газеті» — читає журналіст А. Печитайло.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 35. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

БК 04914. Індекс 61 197. Зам. № 13463. Тираж 59 000.